

[Simonsen.]

vil betyde større sikkerhed, tryghed og uafhængighed for den enkelte. For erhvervsdrivendes vedkommende vil lovforslaget kunne benyttes til at supplere den udsættelse af reserves beskattning, der til dels findes i dag.

Lovforslaget går i korthed ud på, at enhver kan indsætte indtil 10.000 kr. skattefrit på en investeringskonto i et pengeinstitut. Beskatning finder først sted, når beløbet hæves til forbrug, og det skal være muligt f. eks. at købe aktier for beløbet, uden at det kommer frem til beskatning, før aktieposten igen sælges. Af praktiske grunde er det overladt til finansministeren at fastsætte regler for denne skattefrie geninvestering af pengene, men det er i lovforslagets bemærkninger antydnet, hvilke veje man kan gå.

En forøgelse af den private opsparring er til gavn for alle. En større opsparring betyder, at samfundet kan føre en lempeligere finanspolitik — altså nedsætte skatterne. Tilstedeværelsen af en langfristet opsparings kapital betyder, at der er penge til rådighed for erhvervslivets udvikling, altså for nye arbejdspladser og modernisering af bestående. Tilstedeværelsen af en reserve hos de mange familier betyder, at færre henvender sig til samfundet i en nødsituation. Og først og fremmest betyder en opsparings reserve, at den enkelte kan leve en tilværelse i større tryghed.

Men øget opsparring kræver en motivation. Det konservative folkeparti er tilhænger af en tilskyndelse over skattepolitikken. Vi er klar over, at der ikke længere findes et flertal for direkte skattefrihed for opsparings beløb, hvor det gælder nye, vedvarende opsparingsordninger. Det har vi taget konsekvensen af med forslagets hovedregel: at det beløb, der er indtjent til at sætte på investeringskonto, kun får udsat sin beskatning. Hvis man senere bruger pengene, kommer de til beskatning. Det er en hård regel. For det er dog immervæk en fordel også for samfundet, at man binder en opsparring. Men vi har altså taget konsekvensen af, hvad et flertal i folketinget mener.

Men en tilskyndelse må der til. Vi har fundet tilskyndelsen i, at man gør det til en særlig fordel at spare op til pensionsalderen. Her er der i almindelighed tale om en så langvarig opsparring, at samfundet med god

samvittighed kan give en præmie. Den består i, at det hævdede beløb ikke bliver indkomstbeskattet, men beskattet efter kapitalvindingsprincippet, når det drejer sig om personer over 67 år. Det betyder, at enhver i denne aldersklasse kan hæve 6.000 kroner om året, før beskatningen indtræder.

Men andre end de 67-årige har behov for at kunne udnytte denne mulighed. Derfor foreslår vi, at den også skal omfatte folk, der af andre grunde må opgive deres erhverv, altså selvstændige, der må give op, folk, der bliver ramt af sygdom, eller lønmodtagere, der har mistet deres erhvervsmulighed før pensionsalderen.

Netop for disse grupper er der stort behov for at kunne sikre sig ekstra, og det kan altså ske gennem dette forslag.

Det er mit håb, at forslaget vil få en velvillig behandling. Der er i meget høj grad brug for en ekstra privat opsparring netop i disse år. En virkelig forøgelse af den private langsigtede opsparring vil betyde lavere inflation, lavere beskatning og mindre underskud over for udlandet. Også det må tilsige en velvillig behandling af dette og andre initiativer til at forøge den private opsparring.

Finansministeren (Anders Andersen):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Procenttillæg, ekspropriation, jordfordeling og afløste jordrentebrug m. v.)*.

Det er mindre end et år siden, at loven om særlig indkomstskat sidst blev ændret, og mange af os håbede vel dengang, at reglerne kunne ligge fast for en årrække, for disse hyppige lovændringer volder mange problemer både for borgerne og for skattemyndighederne.

Imidlertid foregår den økonomiske udvikling i disse år så hurtigt, at skattebestemmelser i løbet af få år kan komme til at virke helt anderledes end oprindelig tilsigtet. Dette gælder bl. a. bestemmelserne om særlig indkomstskat af fortjeneste på salg af fast ejendom.

Hensigten med at tage særlig indkomstskat af fast ejendom er at inddrage en del af de meget store fortjenester, som i visse tilfælde opnås ved ejendomssalg uden for de egentlige spekulationssalg. Det har derimod aldrig været tanken, at der skulle